

nets skøn bør meddeles, til direktørens afgørelse. Udvalgets afgørelse er endelig og kan ikke indankes for socialministeren."

Stk. 4 og 5 ændres til stk. 6 og 7.

Til § 12.

Stk. 4, 1. punktum, affattes således:

„Stk. 4. Den, der ikke senest $\frac{1}{2}$ år efter pågældende regnskabsårs afslutning har betalt restancerne til kommunen, fortaber adgangen til at blive nydende medlem samt til invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1.“

I stk. 6 udgår ordene „Pligten til at betale ... aldersrente“, og i stedet indsættes: „Pligten til at betale medlemsbidrag og invalidepræmie vedvarer for den, der har fortabt adgangen til at få invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1.“

Stk. 7, 2. punktum, affattes således: „Herved ophører pligten til at betale bidrag til samme for fremtiden; men pågældende kan da ikke senere indtræde i sygeforsikringen, ligesom han fortaber adgangen til at få invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1, samt den til sygeforsikringen hørende begravelseshjælp.“

Til § 19.

I stk. 1, nr. 4, ændres beløbene „5 kr. 05 øre, 4 kr. 05 øre og 3 kr. 05 øre“ til henholdsvis: „7 kr. 10 øre, 6 kr. 80 øre og 6 kr. 20 øre“.

Til § 20.

I stk. 1, sidste punktum, ændres beløbet „350 kr.“ til: „500 kr.“

Stk. 2 udgår.

Til § 36.

I § 36, stk. 5, udgår sætningen „Såfremt pågældende . . . . jfr. § 42“.

Til § 38.

Stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Stk. 3. Såfremt en person, der iøvrigt opfylder betingelserne for at opnå invalidepension eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1, er bidragydende medlem af en sygekasse eller sygeforening, er retten til at oppebære pensionen betinget af, at han søger optagelse som nydende medlem og forbliver stående som sådan, sålænge han opfylder betingelserne derfor.“

Stk. 3, sidste punktum, affattes således:

„Bliver en på et sådant alderdomshjem anbragt person, der oppebærer folkepension i henhold til § 39, stk. 1, trængende til sygehusbehandling, påhviler det kommunen at afholde udgiften hertil som folkepensionsudgift, jfr. § 65.“

Til § 39.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Invalidepension og folkepension udredes med følgende grundbeløb, jfr. dog §§ 41 og 85:

	I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner	I købstæder, Marstal samt i flækker og by- mæssige bebyg- gelser på landet med over 1 500 indbyggere	I det øvrige land
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension . . .	Årlig kr. 5 064	Årlig kr. 4 800	Årlig kr. 4 404
Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne	3 360	3 228	2 952.“

Efter stk. 1 indsættes som nye stykker:

„Stk. 2. Folkepensionens mindstebeløb udbetales til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Beløbet udgør for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, 9 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, således som den

senest er beregnet af det statistiske departement. Til enlige samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne, udgør mindstebeløbet $\frac{2}{3}$ af beløbet for ægtepar.

Mindstebeløbet udgør for hele landet i tiden indtil 31. marts 1958 et beløb svarende til et årligt pensionsbeløb af 1 020 kr.